

СИСТЕМА ПРАВОВОЇ ВЗАЄМОДІЇ УЧАСНИКІВ РИНКУ МОЛОКА ТА МОЛОЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ УКРАЇНИ

SYSTEM OF LEGAL INTERACTION BETWEEN PARTICIPANTS OF THE MILK AND DAIRY PRODUCTS MARKET OF UKRAINE

Остапенко Ю.І., д.ю.н., асистентка,
доцентка кафедри господарського права

Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого

Лаврінченко В.С., студентка IV курсу факультету прокуратури

Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого

У статті проаналізовано основні тенденції розвитку ринку молока й молочних продуктів в Україні. Досліджено взаємовідносини між учасниками ринку молока й молокопродуктів, їх правові основи й особливості. Зосереджено увагу на факторах, які визначатимуть розвиток ринку молока в найближчому майбутньому. Увага приділена державному впливу на взаємовідносини між суб'єктами ринку молочної галузі й функціонуванню молочних ферм і молокопереробних підприємств, а також домогосподарств населення, які виробляють молоко.

Встановлено, що правові взаємовідносини на ринку молока України регулюються понад 50 нормативно-правовими актами, що прямо чи опосередковано мають відношення і впливають на ринок молочної продукції. Розглянуто складові системи молочної промисловості, організаційно-правової форми товаровиробників молочної продукції. Визначено статус «споживача». Проаналізовано характер та види відносин між учасниками ринку молокопродуктів. Зосереджено увагу на проблемі прояву монополізму на ринку молока.

Зроблено висновок, що при втручанні держави у систему функціонування ринку молока має братися до уваги тісна взаємодія між суб'єктами ринку на різних рівнях, передбачатися виділення субсидій із державного бюджету регіонам, які реалізують молочну продукцію до інших регіонів країни чи експорту тощо. Визначена значна роль держави у впливі на виробництва молока через застосування спеціальних горизонтальних та вертикальних заходів регулювання.

Підтверджено тезу про те, що потрібно упорядкувати чинне законодавство, особливо необхідно не допустити ухвалення законопроекту № 6013 про особливості регулювання підприємницької діяльності окремих видів юридичних осіб та їх об'єднань, оскільки зазначений проект пропонує відмінити Господарський кодекс, проте такі дії призведуть до порушення суб'єктного ряду ринку молока й молокопродуктів України.

Ключові слова: аграрний сектор економіки, ринок молока і молокопродуктів України, система правових взаємовідносин, суб'єкти господарювання як учасники ринку молока і молокопродуктів, детермінанти ринку молока, споживачі, державне регулювання.

The article analyzes the main trends in the development of the milk and dairy products market in Ukraine. The relationship between participants in the market of milk and milk products, their legal bases and peculiarities have been studied. Attention is focused on the factors that will determine the development of the milk market in the near future. Attention is paid to the state influence on the relations between the subjects of the dairy industry market and the functioning of dairy farms and milk processing enterprises, as well as households of the population that produce milk.

It has been established that legal relations on the milk market of Ukraine are regulated by more than 50 normative legal acts that directly or indirectly relate to and affect the dairy market. The components of the dairy industry system, the organizational and legal form of dairy producers are considered. The status of "consumer" is determined. The nature and types of relations between participants of the milk products market are analyzed. Attention is focused on the problem of the manifestation of monopoly in the milk market.

It was concluded that when the state intervenes in the functioning of the milk market, close interaction between market subjects at different levels should be taken into account, subsidies from the state budget should be allocated to regions that sell dairy products to other regions of the country or for export, etc. A significant role of the state in influencing milk production through the use of special horizontal and vertical regulatory measures has been determined.

Attention was paid to the legislative prescriptions of Germany in the sphere of public influence on the adoption of special laws.

The thesis that it is necessary to streamline the current legislation is confirmed, it is especially necessary to prevent the adoption of draft law No. 6013 on the peculiarities of the regulation of entrepreneurial activity of certain types of legal entities and their associations, since the specified project proposes to abolish the Economic Code, but such actions will lead to a violation of sub of the market of milk and milk products of Ukraine.

Key words: agrarian sector of the economy, milk and milk products market of Ukraine, system of legal relationships, business entities as participants in the milk and milk products market, determinants of the milk market, consumers, state regulation.

Вступ. Передусім наголосимо, на сьогодні однією з найстаріших і найрозвиненіших промисловостей не лише в Україні, а й у всьому світі є харчова як складова переробної. За офіційними даними, вона включає понад 40 галузей, серед яких чільне місце посідає виробництво молочної продукції – товару повсякденного попиту, що становить невід'ємну частину щоденного раціону людини, особливо дитини, і належить до групи соціально важливих благ. У той саме час на її розвиток і обсяги виробництва суттєво (іноді й вирішально) впливають чисельність і щільність населення, наявність і близькість/віддаленість сировинної бази, транспортні шляхи (розташування і кількість), а також природні умови та науково-технічний прогрес (так звані об'єктивні чинники). З огляду на це можна сміливо стверджувати, що молочний ринок має сформовану структуру, механізми взаємодії виробників і покупців, встановлені чіткі норми, стандарти умовами виробництва та реалізації продукції.

Крім того, варто брати до уваги й той факт, що ринок молока та молочної продукції в цілому – це ще й сукупністю виробничо-економічних відносин, виникнення й реалізація яких відбуваються за допомогою механізмів пов'язаних між собою різних суб'єктів господарювання. Попри усе наведене, останні роки в нашій державі, на жаль, чітко простежується тенденція до щорічного зниження ємності ринку молока і молочних продуктів, а, відповідно, і їх споживання населенням. Так, за останні 5 років середній рівень закупівельних цін на молоко стрімко пішов вгору. Причинами цього стали висока собівартість виробництва молока вітчизняними фермерами, інфляційні процеси, висока цінова конкуренція з боку інших країн, а також воєнні дії на території нашої держави. Трохи доповнимо останню тезу: широкомасштабне вторгнення РФ на територію України має низку негативних наслідків, як-от: збільшення кількості біженців, руйнування ферм і промислових будівель, втрата худоби

і порушення логістичних маршрутів, що, звісно, призводить до скорочення виробництва продовольства і підвищення цін на продукти харчування.

У результаті зазначеного сільгосптоваровиробники перебувають на межі рентабельності або є збитковими. Вони, як початкова ланка у ланцюзі товаро-виробничих відносин, не мають можливості впливати на ціноутворюючі чинники, якими оперує сфера переробки та торгівлі. Переробнику дешевше придбати імпортовану сировину і тим самим знизити витрати на виробництво [5].

Не можна оминати й особливостей формування й розвитку ринку молока та молочної продукції, зумовлені як специфікою цієї галузі, так і взаємодією певних суб'єктів різних форм господарювання, секторів і сегментів технологічного ланцюга – від виробництва до реалізації продукції.

Аналіз останніх наукових публікацій. Як показує вивчення напрацювань українських дослідників, зокрема, таких, як Г. Бойківська, О. Згурська, Т. Колесник, М. Рахман, Т. Савченко тощо, вони проявляють інтерес до галузі молочної виробництва, визнаючи її вкрай важливим сектором. Однак переважна більшість вчених зосереджується лише на окремих проблемах молочної галузі і не приділяють уваги правовому регулюванню цього процесу та правовим відносинам між учасниками ринку молочної галузі.

У той саме час функціонування молочної галузі і процес забезпечення держави молочними продуктами неможливі без належного правового забезпечення й відповідного системного підходу з боку держави. Виходячи з цього, ми зосередимося на дослідженні системи правових взаємовідносин на ринку молока й молочної продукції України.

Відповідно, *метою* цієї статті полягає у виявленні основних нормативно-правових актів, спираючись на приписи яких регулюються взаємовідносини на ринку молока й молочної продукції України, з'ясуванні їх цілей, основних засад і значення.

Результати. Як уже наголошувалося, ринок молока й молочної продукції складний і багатогранний, бо його функціонування залежить від безперервності, а головне, послідовності виконання комплексу операцій з виробництва, зберігання, переробки і просування продукції від виробника до споживача. При цьому важливе значення має використання маркетингових, логістичних й інформаційних технологій, системи оптової й роздрібно-торгівлі, що, у свою чергу, вирізняється специфікою, йдеться про певні відмінності продукції за видами, якістю, зафіксованими вимогами технічних регламентів, стандартизації й сертифікації.

Продовжуючи розгляд питання, ринок за своєю природою – це саморегулююча система. Водночас усі елементи (які безперервно, надійно функціонують, спираючись на положення нормативно-правових актів про санітарно-гігієнічні норми, торгівлю, рекламу, захист прав споживача тощо) інфраструктури ринку молока й молочної продукції забезпечують гарантоване задоволення споживчого попиту населення, формуються з урахуванням оцінки ситуації та моделі взаємодії учасників.

До сказаного додамо, що інфраструктура ринку молока й молочної продукції, як і сам ринок, складна й являє собою сукупність організаційно-правових форм, що використовуються для функціонування, обслуговування й об'єднання інтересів суб'єктів ринкової економіки як цілого й забезпечення їхньої ефективної взаємодії й безперервності діяльності. Як раніше наголошувалося, вона включає торгові й транспортні підприємства, складське господарство, консалтингові фірми, інформаційні видання, ринкових торгових посередників, завданням яких є сприяння успішному функціонуванню молочної галузі. Крім того, інфраструктура ринку молока й молочної продукції, виступаючи продовженням діяльності виробників молока-сировини, виконує зовнішню регулюючу функцію.

Окремо варто зупинитися на молочній промисловості, її системі. Так, її складовими виступають: підприємства – виробники сирого молока (тваринницькі ферми), підприємства з переробки сирого молока на молочну продукцію, різні типи торгових оптових і роздрібних підприємств, споживачі кінцевої продукції. При цьому ключовою ланкою молочної галузі та гарантом наповнення ринку залишається сільське господарство.

Не можна оминати увагою й того, що на ринку діють не лише суб'єкти, які займаються бізнесом, а й споживачі – особливі учасники молочної галузі. Зупинимося на цьому докладніше. Передусім вкажемо, що категорія «споживач» вважається проблематичною в Господарському кодексі, оскільки останній не містить трактування цього поняття. Також немає консенсусу щодо визначення цієї категорії в інших вітчизняних законах. Наприклад, Закон України «Про захист прав споживачів» визначає споживача як особу, яка придбає, замовляє, використовує або має намір придбати чи замовити продукцію для особистих потреб, безпосередньо не пов'язаних з підприємницькою діяльністю або виконанням обов'язків найманою працівником.

Вбачається, що дану категорію слід розглядати у ширшому сенсі, бо цей термін охоплює категорію кінцевих споживачів, тобто фізичних осіб, які споживають продукцію для власних потреб (домашнє споживання), і «проміжних» споживачів, а саме фізичних або юридичних осіб, які купують продукцію для подальшої комерційної діяльності (промислове споживання) [6].

Звісно, між вказаними учасниками ринку виникають взаємовідносини, що визначаються сукупністю організаційних форм, які дозволяють їм задовольнити власні інтереси. Саме завдяки цьому забезпечується рух товарів і послуг від продавців до покупців.

Крім того, встановлюються взаємовідносини між сільськогосподарськими підприємствами, що виробляють молочну продукцію, і підприємствами, що її переробляють. Більш того, вони пронизують усі стадії (виробництво, переробка, транспортування, зберігання та збут) процесу виробництва кінцевої продукції і, урешті-решт, позначаються на виконанні функцій управління (прогнозування та планування, організація, мотивація й управління виробництвом, транспортуванням, переробкою, зберіганням та збутом).

Не можна не відзначити, що найважливіші з цих відносин поділяються на три основні типи: виробничо-економічні, нормативно-правові та фінансово-кредитні. Однак комбінація елементів економічних і правових відносин між підприємствами, що виробляють молочну продукцію, і підприємствами, що її переробляють, постійно змінюється, переплітається, тим самим сприяє розвитку кожного окремо. За такого стану справ потрібні надійні й дієві механізми їх регулювання, що цілком логічно й виправдано. Пояснимо висловлене.

Метою створення регулюючих механізмів є забезпечення підприємствам молочної підкомплексу максимально рівномірного обміну результатами праці на різних стадіях виробництва і доведення кінцевого продукту до споживача. У той саме час правові механізми організації підприємств повинні забезпечити взаємовигідну участь підприємств у спільній діяльності й успішне досягнення цілей кожного з них, а також сприяти вирішенню соціально-економічних проблем сільських територій.

У контексті сказаного окремо зауважимо, що організаційна форма правових відносин підприємств й організаційно-правова форма господарювання – це дотичні поняття. Пояснюється це тим, що будь-яке виробництво базується на певних правових взаємовідносинах, що виникають на різних рівнях. У той саме час організаційно-правова форма підприємства визначає організаційну форму правових й економічних відносин всередині підприєм-

ства. Виходячи з усього наведеного, процес управління підприємством не може бути відокремлений від системи правових й економічних взаємовідносин.

У той саме час на рівні міжгосподарських відносин форми організації правовідносин формуються незалежно від форм організації учасників останніх, виходячи з принципів добровільності й взаємної вигоди [12]. Отже, при розробленні правових механізмів усе це треба брати до уваги.

Заслужує на окрему увагу й урахування той факт, що будь-який товаровиробник намагатиметься отримати прибуток від торгівлі молоком і молочними продуктами, а успіх його діяльності залежить від організації виробничого процесу й співпраці з організаціями всіх галузей агропромислового підкомплексу. Таким чином, досягненню мети й проведенню успішної діяльності товаровиробниками сприяє створення збутових, постачальницьких, переробних та інших обслуговуючих кооперативів.

Усе наведене набуває неабиякої ваги з огляду на те, що, як показали дослідження, відмінності у поведінці й недосконалість правовідносин між сільськогосподарськими виробниками і переробними підприємствами негативно позначається на їх економічному становищі. Часто через монополні закупівельні ціни, встановлені деякими переробними підприємствами, сільськогосподарські виробники виробляють сировину собі у збиток, що призводить до скорочення виробництва, недовикористання виробничих потужностей переробних підприємств, зростання собівартості одиниці продукції, зниження рентабельності й погіршення фінансового стану переробних підприємств.

Усе наведене вище дає підстави стверджувати, що необхідно налагодити ефективну й взаємовигідну співпрацю між виробниками сировини і переробниками. Оскільки це питання є комплексним, важливо підходити до його вирішення ретельно. У зв'язку з цим виникає потреба в розробці економіко-математичної моделі, яка може забезпечити комплексний кількісний аналіз взаємодії партнерів й встановити обґрунтовані критерії взаємовигідного партнерства, чому, зокрема, сприяє державне регулювання.

У той саме час слід враховувати й таке: державні органи впливають на ринок молока і молочної продукції за допомогою різних механізмів і виконують у молочної галузі кілька основних функцій.

По-перше, здійснюють нормативне регулювання завдяки тому, що саме держава встановлює законами, указами, постановах та інших нормативно-правових актах (йдеться не лише національні, а й ратифіковані міжнародні) правила взаємодії між учасниками ринку молока і молокопродуктів України, визначає правила безпеки продукції. На підтвердження зазначимо, що на сьогодні ринок молока та молокопродукції в Україні регулюється близько 60 правовими актами. Проте майже всі регуляторні інструменти мають певну кількість недоліків і прогалин, які можуть перешкоджати нормальному функціонуванню ринку.

Основним нормативно-правовим актом, що закладає правові й організаційні основи ринку молока, є Закон України «Про молоко та молочні продукти» від 24 черв. 2004 р. № 1870-IV [7].

Правові взаємовідносини учасників ринку молока у фінансовій сфері базуються переважно на положеннях Конституції України як важливого джерела господарського й фінансового права, яке відображає правове середовище підприємницької діяльності в нашій країні. Так, Основний Закон передбачає право громадян здійснювати будь-яку підприємницьку діяльність, яка не заборонена законом. При цьому держава гарантує розвиток конкуренції у підприємницькій діяльності, бореться з монополізмом, регулює кредитну, бюджетну і податкову сфери, захищає права споживачів, контролює якість і безпеку

продукції та всіх видів послуг і робіт, сприяє діяльності громадських організацій споживачів. Крім того, Конституція України створює правову основу для розвитку вільного підприємництва в країні, а також передумови для використання фінансового менеджменту як системи управління фінансами суб'єктів господарювання в умовах ринкової економіки [4].

У свою чергу, Господарський кодекс України від 16.01.2003 р. регулює відносини, що виникають між учасниками ринку молока й молокопродуктів в Україні у процесі організації та ведення ними господарської діяльності [5].

Фінансово-майнові відносини учасників ринку молока регламентуються нормами цивільного права, що зафіксовані, зокрема, у Цивільному кодексі України від 16.01.2003 р. [6].

Закон України «Про оплату праці» [8], Кодекс законів про працю України [3] унормовують трудові й фінансові відносини учасників ринку молока зі своїми працівниками, зокрема, щодо оплати праці, укладання трудового договору тощо [10].

По-друге, держава здійснює перевірку дотримання встановлених стандартів усіма учасниками галузі, а також створює умови економічно доцільної діяльності виробників. Наприклад, зусилля державних органів можуть бути спрямовані як на збільшення виробництва молока (залучення нових учасників, підтримка інвестиційних проєктів), так і на обмеження зростання виробництва (забезпечення прибутковості поточних учасників, обмеження входу в галузь, економічна мотивація до скорочення виробництва).

Крім вертикального поділу заходів, що вживаються на ринку молока й молочної продукції України, існує горизонтальний, який включає такі блоки заходів: заходи митно-тарифного регулювання, із заборони й обмеження зовнішньоторговельної діяльності, захисту внутрішнього ринку.

Виходячи з наведеного, вбачається, що законодавчі акти, спираючись на приписи яких урегулюються правові й економічні відносини суб'єктів – учасників ринку молока, необхідно приймати за безпосередньої участі представників бізнесу, тобто до розробки проєктів цих актів мають залучатися бізнесмени, виробники та ін. Показовим, на наш погляд, є приклад розвинених європейських країн, таких як Німеччина, коли представники асоціацій і спілок підприємців беруть безпосередню участь в обговоренні проєктів, законів і можуть лобювати інтереси своїх членів у державних структурах [9].

Не менш важливим є й той факт, що завдяки договірним відносинам, які унормовуються положеннями цивільного законодавства, створюються й розвиваються постійні організаційно-виробничі зв'язки, а також координуються фінансово-економічні відносини між учасниками.

Як показує аналіз законодавчих приписів, існуюча система договорів між переробними організаціями й сільськогосподарськими виробниками потребує вдосконалення. Найефективнішим способом вирішення проблеми ринку молочної продукції було б укладання довгострокових контрактів на багаторазові закупівлі як сировини, так і продукції (поставка). На ринку можуть діяти різні інтегровані організації. До прикладу, Господарський кодекс України групує всі господарські об'єднання відповідно до їх організаційно-правової форми, включаючи асоціації, товариства, консорціуми, концерни, промислово-фінансові групи, асоційовані компанії та холдингові компанії тощо. На молочному ринку деякі організації вже входять до складу бізнес-асоціацій, що є позитивною тенденцією у контексті вищезазначеного [6].

Висновки. Підсумовуючи, зауважимо, що забезпечення країни молоком є спільною справою уряду, аграрного сектору, переробних підприємств, торговельних мереж та споживачів.

Система правових й організаційно-економічних відносин учасників ринку молока й молочної продукції України являє собою сукупність різноманітних каналів, методів і прийомів просування молокопродуктів від виробника до споживача й зустрічного руху грошових потоків, діє на основі міжгалузевих взаємин виробників молока, молочних заводів й організацій торгівлі, створює логістичну мережу на засадах маркетингу.

Водночас, функціонування будь-якого господарюючого суб'єкта – учасника ринку молока і молокопродуктів України багато в чому залежить від нормативно-правової бази, що регламентує його правові й економічні відносини з державою, іншими компаніями та організаціями, споживачами тощо.

З огляду на це на ринок молока та молочної продукції та взаємовідносини між його учасниками необхідний державний вплив, що дозволить досягти відповідних показників продовольчої безпеки України й забезпечити населення якісною молочною продукцією.

Вбачається, що при втручанні держави у систему функціонування ринку молока має братися до уваги тісна взаємодія між суб'єктами ринку на різних рівнях, передбачатися виділення субсидій із державного бюджету регіо-

нам, які реалізують молочну продукцію до інших регіонів країни чи експорту тощо.

Водночас потрібно упорядкувати чинне законодавство, зокрема, у частині недопущення ухвалення законопроекту № 6013 про особливості регулювання підприємницької діяльності окремих видів юридичних осіб та їх об'єднань у перехідний період, оскільки вищезазначеним законопроектом вносяться зміни до Цивільного кодексу України, визнається таким, що втратив чинність, Господарський кодекс України, запроваджується перехідний період на сім років для поступового припинення «підприємств» та їх перетворення у господарські товариства, вносяться зміни до низки спеціальних законів із метою приведення їх у відповідність до Цивільного кодексу України. Прийняття законопроекту № 6013 й відміна Господарського кодексу призведуть до порушення суб'єктного ряду ринку молока й молокопродуктів України. З огляду на це вбачається, що функціонування Господарського кодексу України зумовлене необхідністю забезпечення правового статусу суб'єктів ринку, що розглядається.

Крім того, на сьогодні існує потреба у прийнятті єдиного нормативно-правового акта, який регулюватиме усі аспекти взаємодії й закріплювати систему правових взаємовідносин між учасниками ринку молока і молокопродуктів України.

ЛІТЕРАТУРА

1. Про захист прав споживачів : Закон України від 12.05.1991 № 1023-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/1023-12>
2. Господарський кодекс України від 16.01.2003 № 436-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15#Text>
3. Кодекс законів про працю України від 10.12.1971 № 322-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/322-08>
4. Конституція України : Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр#Text>.
5. Крюкова І. О. Система економічних взаємовідносин між учасниками ринку молока та молокопродуктів України. *Український журнал прикладної економіки*. 2020. Т. 5. № 3. С. 8–16. URL: http://ujae.org.ua/wp-content/uploads/2021/01/ujae_2020_r03_a1.pdf
6. Куценко А. О. Господарсько-правове забезпечення діяльності суб'єктів господарювання на ринку м'ясо-молочної продукції. *Галузева економічна політика держави: проблеми правового забезпечення* : колективна монографія / за наук. ред. Д. В. Задихайла. Харків : Юрайт, 2013. С. 406–462. URL: <https://ndipzir.org.ua/wp-content/uploads/2018/10/Zadykhailo.pdf>
7. Про молоко та молочні продукти : Закон України від 24.06.2004 № 1870-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1870-15#Text>.
8. Про оплату праці: Закон України від 24.03.1995 № 108/95-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/108/95-%D0%B2%D1%80#Text>
9. Стелюта Р. В. Особливості виробництва та управління якістю молока в Німеччині на прикладі молочно-товарної ферми м. Вайсенберг. *Кваліфікаційна робота на здобуття освітнього ступеня магістра за спеціальністю 204 – Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва*. Поліський національний університет, Житомир, 2021. 42 с. URL: http://ir.polissiauniver.edu.ua/bitstream/123456789/11626/3/Stelyuta_RV_KR_204_2021.pdf
10. Тютюнник М. Є. Формування стратегії антикризового управління підприємством : кваліфікаційна робота на здобуття освітнього ступеня магістра з спеціальності 073 «Менеджмент». Київ, 2021. 142 с. URL: <https://dspace.nuft.edu.ua/server/api/core/bitstreams/f111291f-3651-49bd-8948-9c058434054f/content>
11. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 № 435-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/435-15>
12. Шкварук О. П. Управління розвитком ринку молока та молочної продукції в регіоні (за матеріалами Департаменту агропромислового розвитку Вінницької облдержадміністрації) 208 з 16.06.2017 р. : дипломна робота. Вінниця. 2017. 141 с. URL: <http://socrates.vsau.org/b04213/html/cards/getfile.php/14300.pdf>